

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Borowczak

Protokolant: sędzia przewodniczący

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Marii Jagielskiej – Kranc

po rozpoznaniu w sprawie M. W.

wniosku skazanego

o wydanie wyroku łącznego

postanawia:

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego,
2. na podstawie § 14 ust. 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. W. kwotę 147,60 zł (stu czterdziestu siedmiu złotych i sześćdziesięciu groszy) (w tym 23% VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,
3. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany M. W. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania wyrokami: Sądu Rejonowego w Kościanie w sprawie o sygn. akt 400/86 (Kodeks wykroczeń), Sądu Rejonowego w Kościanie w sprawie o sygn. akt II K 253/86, Sądu Rejonowego w Kościanie w sprawie o sygn. akt II K 218/88, Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III K 32/98, Sądu Rejonowego w Śremie w sprawie o sygn. akt II K 268/91, Sądu Rejonowego w Kościanie w sprawie o sygn. akt II K 531/04, Sądu Rejonowego w Gostyniu w sprawie o sygn. akt II K 102/07, Sądu Rejonowego w Kościanie w sprawie o sygn. akt II K 513/07, Sądu Rejonowego w Kościanie w sprawie o sygn. akt II K 386/08, Sądu Rejonowego w Kościanie w sprawie o sygn. akt 50/10, Sądu Rejonowego w Kościanie w sprawie o sygn. akt II W 566/07 i Sądu Rejonowego w Śremie w sprawie o sygn. akt A 418/94 (Kodeks wykroczeń – organ: Kol. ds. wykroczeń Śrem).

W sprawie o sygn. akt III K 262/12 Sąd Okręgowy w Poznaniu rozpoznawał już sprawę M. W. w przedmiocie wydania wyroku łącznego, w którym brał pod rozwagę te same wyroki, które zostały wskazane we wniosku skazanego inicjującym niniejsze postępowanie. Po rozpoznaniu sprawy postanowieniem z dnia 28 stycznia 2013 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu umorzył postępowanie o wydanie wobec skazanego wyroku łącznego stwierdzając brak podstaw do wydania takiego wyroku wobec skazanego. Postanowienie to jest prawomocne.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Nie ulega przy tym wątpliwości, że problem powagi rzeczy osądzonej może wystąpić w procesie karnym nie tylko przy orzekaniu w przedmiocie odpowiedzialności za popełniony czyn, ale także w odniesieniu do wydania wyroku łącznego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt V KK 340/07, LEX nr 476447, wyrok Sądu Najwyższego z dnia

18 lutego 2005 r., sygn. akt V KK 458/2004, LEX nr 159367, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2005 r., sygn. akt V KK 151/2005, LEX nr 157208). Tak więc zastosowanie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego zdecyduje o powstaniu ujemnej przesłanki procesowej o charakterze bezwzględny w każdym przypadku, gdy po wydaniu prawomocnego wyroku łącznego lub postanowienia o umorzeniu postępowania w tej kwestii na podstawie art. 572 k.p.k., dojdzie do rozpoznania wniosku domagającego się wydania wyroku łącznego w odniesieniu do tej samej osoby i tych samych wyroków skazujących różnych sądów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2004 r., sygn. akt V KK 326/2004, LEX nr 141340).

Z uwagi na fakt, że w swym wniosku skazany M. W. powołał te same wyroki skazujące, które były już przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III K 262/12 (k. 1, 8-10), a jednocześnie nie został skazany żadnym nowym wyrokiem, który mógłby zmienić jego sytuację procesową (k. 21-24), w rozpoznawanej obecnie sprawie zaistniała powaga rzeczy osądzonej zobowiązująca Sąd do umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Dodać przy tym trzeba, że ani Kodeks karny, ani kodeks wykroczeń nie przewiduje możliwości orzekania kary łącznej wobec sprawcy skazanego za realnie zbiegające się przestępstwa i wykroczenia, a w takiej sytuacji każda z wymierzonych kar podlega odrębnemu wykonaniu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 1999 r., sygn. akt V KKN 13/99, LEX nr 37427, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2003 r., sygn. akt V KK 288/03, LEX nr 84221). Stąd też zarówno poprzednio, jak i obecnie nie było jakichkolwiek podstaw, by przy analizowaniu możliwości wydania wyroku łącznego brać pod uwagę kary orzeczone wobec skazanego za wykroczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w części rozstrzygającej, o kosztach obrony z urzędu i kosztach postępowania orzekając na podstawie przepisów powołanych w punktach 2. i 3. postanowienia.

SSO Tomasz Borowczak